

30.SJEZD ABSOLVENTU V CERVENEM DVORE

Jmenuji se Robert F, jsem pacient Psychiatrické léčebny v Červeném Dvoře a ujal sem se napsání zprávy o 30.sjezdu abstinentů, který se konal 6. 9. 2019 v Červeném Dvoře.

Sjezd začal už v ranních hodinách. Proudý abstinentů se valili do Prokyšova sálu, kde se zaevidovali, na jednotlivých stanovištích podle toho, jak dlouho abstinovali. Dostali čestné stužky v různých barvách. Já jsem namátkově oslovoval různé typy abstinentů a ptal jsem se jich na délku abstinence, jak to bylo těžké a jak se cítí.

Hlavní komunita všech abstinentů byla v 10:00hodin v sále oddělení B. Byli tam účastníci nejen ze všech koutů republiky, ale i ze Slovencka. Každý mluvil podle svého charakteru. Odvíjejí se zde zajímavé osudy. Zaujal mne jeden Slovák, který si prodělal operaci srdce a abstinoval přes 30 let. Já jsem promluvil za pacienty a vyprávěl sem jim svůj krkolomný , rozvětvený osud. V čele seděla PhDr. Zimmerlová Veronika a pan MUDr. Vlnieška.

Následoval výborný oběd, smažený řízek a vlašský salát. A všem určite velice chutnalo. Čepovala se zde i výborná červená limonáda, samozřejmě zadarmo. Bylo to osvěžení místo piva, každý vypil na kolik se cítil.

V hlavním stanu proběhlo odpoledne předávání diplomu podle délky abstinence. Stan byl nabitý, bylo tam dusno. Diplomy předával sám pan primář a ředitel Jiří Dvořáček. K večeři byl guláš. Ještě před večeří jsem si podal ruku s ministrem zdravotnictví a krátce s ním pohovořil. Sálá z něj uklidňující energie.

V hlavním kulturním programu jsem účinkoval i já, moje maličkost. Byly zde sborové písně, scénky, písně různých osobností, já sám jsem přednesl trochu komicky dvě básně a setkal sem se s bouřlivým aplausem. V obecnstvu bylo prý asi 400 lidí, diváků, sál byl úplně nabitý energií. Připadal jsem si jako v Praze na občanském fóru za sametové revoluce. Aplaus měli všichni účastníci. Já sám jsem měl z přednesu překrásný pocit, plných nádherných emocí.

U stánků pacienti, kamarádi. Rozdávali šmakovné klobásy. Vše završil obrovský ohňostroj, noční nebe zářilo. Navíc, zde hrála swingová kapela, ve stylu písní Ondřeje Havelky. Pacienti se svíjeli v rytmu swingu a smáli se. Na úplný konec se šli všichni, kdo chtěli, ohřát k velkolepému táboráku. Chlapci s dívkami hleděli upřeně , romanticky do plamenů a v hlavách i v srdcích se jim rodili podivuhodné pocity. Celý sjezd se mi velice líbil, myslím, že v duších všech účastníků zanechal zajímavý otisk, na celý život.

